

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33Dz/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9625200143
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Prof. JUDr. Peter Potásch
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:9625200143.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a členiek senátu - sudkyň JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M. a Mgr. Kristíny Babiakovej - v konaní o oznámení zaujatosti sudkyne JUDr. Anity Filovej v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 32D/12/2024 proti disciplinárne obvinenému Q.. F. R., R..V., W. X. W. B. T. - pre disciplinárne previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry [navrhovateľ: generálny prokurátor Slovenskej republiky] - na neverejnom zasadnutí senátu konanom dňa 15. januára 2025 takto

rozhodol:

Členka disciplinárneho senátu 32D Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky JUDr. Anita Filová nie je vylúčená z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 32D/12/2024 - podľa § 31 Trestného poriadku v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 Disciplinárneho súdneho poriadku.

odôvodnenie:

1. Dňa 09. januára 2025 sudkyňa Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „súd“ alebo „Najvyšší správny súd“) - ako členka senátu 32D podľa rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu na rok 2024 (v znení účinnom do 30. novembra 2024) - JUDr. Anita Filová (ďalej aj ako „sudkyňa“) - doručila k disciplinárnej veci uvedenej v záhlaví tohto uznesenia podanie označené ako „Oznámenie skutočností, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci (oznámenie zaujatosti sudcu)“. Dňa 15. januára 2025 predmetné oznámenie doplnila podaním označeným ako „Oznámenie skutočností, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci (oznámenie zaujatosti sudcu) - doplnenie oznámenia zo dňa 9. januára 2025“ [ďalej súhrnne obe podania aj ako „oznámenie“].
2. Skonštatovala v ňom, že po oboznámení sa s disciplinárnym návrhom (k tomu pozri bod 1 vyššie), v súvislosti so skutkom I identifikovala okolnosti, ktoré by mohli vzbudiť pochybnosti o jej nezaujatosti konať a rozhodovať v tejto veci. Svoje pochybnosti viazala na skutočnosť, že pozná osoby, ktorých účasť je opísaná v skutku I disciplinárneho návrhu (Q.. Z. Č. P. W.. X. L.).
3. K osobe Q.. Z. Č. uviedla, že ju pozná od roku 2014, kedy sudkyňa - JUDr. Filová - pracovne pôsobila na Y. W. A. J. a Q.. Č.Z. bola jej „D.“ - od 01. mája 2014 do 30. júna 2017 (pozn. vybavovala opakované podnety vo vzťahu k podnetom, ktoré pôvodne vybavovala JUDr. Filová). Riešili spolu odborné otázky týkajúce sa ich prokurátorskej dozorovej agendy, stretávali sa na pracovných poradách (organizovaných Krajskou prokuratúrou Bratislava, resp. Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky) a na prednáškach. V súvislosti s pracovnými poradami organizovanými Krajskou prokuratúrou Košice, Krajskou prokuratúrou Prešov a i. uviedla, že si nepamätá, či sa na nich s Q.. Č. stretla. Z oznámenia sudkyne ďalej vyplýva, že boli spolu „asi 2 krát na koncerte“ a na jednom športovom podujatí, keď doplnila, že na hudobnom koncerte boli spoločne dňa 10. júna 2022 v Bratislave. Napokon uviedla, že s menovanou si sporadicky volali aj v roku 2024, a to konkrétne v situáciách, kedy sa JUDr. Filová nemohla zúčastniť [pozn.: ako členka komisie] na advokátskych skúškach organizovaných Slovenskou advokátskou komorou, a preto Q.. Č. požiadala, aby ju na týchto skúškach zastúpila. Takéto telefonáty - podľa vyjadrenia sudkyne - uskutočnila vo vzťahu k Q.. Č. asi dvakrát.

4. K osobe W.. L. uviedla, že ju tiež osobne pozná z čias, keď pracovala na Justičnej akadémii SR, že si tykajú, avšak odkedy pracuje na X. W. B. sa nestretávajú.

5. Záverom doplnila, že z hľadiska posudzovania subjektívneho aspektu jej nestrannosti sa v predmetnej disciplinárnej veci necíti byť zaujatá.

6. Oznámenie JUDr. Filovej bolo pridelené na rozhodnutie senátu 33D tunajšieho súdu, ktorý je príslušným na konanie o tomto oznámení podľa § 12 ods. 5 Disciplinárneho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia „Ďalšia námietka zaujatosti podaná v disciplinárnom konaní v tej istej disciplinárnej veci sa pridružuje tomu senátu (§ 24 ods. 2), ktorému bola pridelená prvá námietka zaujatosti v tomto disciplinárnom konaní.“ Týmto senátom rozhodujúcim o skoršej námietke vo veci sp. zn. 32D/12/2024 bol práve senát 33D Najvyššieho správneho súdu. Vzhľadom na uvedené potom o oznámení JUDr. Filovej rozhodoval tiež senát 33D tunajšieho súdu, a to v zložení uvedenom v záhlaví tohto uznesenia (podľa Rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v znení účinnom do 30. novembra 2024).

7. Disciplinárne konanie vo veci sudcov procesne upravuje Disciplinárny súdny poriadok (ďalej aj ako „DSP“) s čiastočnou subsidiaritou Trestného poriadku (§ 4 DSP), pričom podľa predmetného ustanovenia sa na konania podľa DSP vzťahujú aj ustanovenia Trestného poriadku o vylúčení súdu a iných osôb, a to v prípade „ak tento zákon [rozumej DSP] neustanovuje inak a ak to povaha veci pripúšťa“. Vzhľadom na skutočnosť, že DSP neobsahuje osobitný katalóg dôvodov pre vylúčenie sudcu z konania, Najvyšší správny súd oznámenie dôvodov vylúčenia sudkyne preskúmal primerane aplikujúc ustanovenie § 31 ods. 1 Trestného poriadku.

8. Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku je z vykonávania úkonov trestného konania vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku môže z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 Trestného poriadku oznámiť svoju zaujatosť aj sudca.

9. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci je rozhodné, ak možno mať so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom (resp. iným osobám alebo dotknutým orgánom) pochybnosti o jeho nezaujatosti, dôvodnosť ktorých musí však vyplývať z objektívne preukázateľných skutočností. Nestrannosť treba skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, ako aj z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. Týmto všeobecným východiskám zodpovedá aj rozhodovacia prax námietkových senátov Najvyššieho správneho súdu, podľa ktorej (inter alia - sp. zn. 31Dz/10/2022 zo dňa 21. júna 2022): „I keď disciplinárny súdny poriadok obdobne Trestný poriadok v citovanej právnej úprave spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [...], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu, ako aj prísediaceho predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (napr. Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo ich k zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať.“

10. Z oznámenia JUDr. Filovej (k tomu pozri body 2 až 4 tohto uznesenia) vyplýva, že táto dôvody svojho možného vylúčenia z konania viazala na to, že pozná dve osoby, ktoré sú uvedené v skutku I kladeného disciplinárne obvinenému za vinu (v konaní vo veci samej). Toto námietkový senát verifikoval z pripojeného disciplinárneho spisu (sp. zn. 32D/12/2024), keď zistil, že osoby Q.. Z. Č. a Q.. X. L.Á. sú uvedené v opise skutku I disciplinárneho návrhu.

11. V tomto kontexte je potom v prvom rade potrebné ustáliť, že osoby Q.. Z. Č., ako ani W.. X. L. v disciplinárnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 32D/12/2024 nevystupujú ako účastníčky konania, príp. ako zástupkyne ktoréhokoľvek účastníka konania. Na strane druhej, námietkový senát uvádza, že nie je a priori vylúčené, aby za určitých okolností bol dôvod na vylúčenie sudcu z

disciplinárneho konania daný na tom základe, že tento sa viaže na konkrétny materiálny prvok skutku, za ktorý sa disciplinárne konanie vedie - vrátane osôb.

12. V súdnej veci z disciplinárneho návrhu vyplýva, že skutku I sa disciplinárne obvinený mal dopustiť - okrem iných - tým, že „pri stretnutí sa s Q.. Z. Č., T. Y. Ú. X. W. B. T., neprijateľným spôsobom - kričiac, vytýkal Q.. Z. Č., že rozhodnutie generálneho prokurátora Slovenskej republiky [...] doručila osobne dňa 05.08.2024 [...]“, ďalej tým, že kričal, že menovaná je „poplatná Ž. režimu“, ako aj tým, že jej mal hroziť tesne pred tvárou prstom; že sa jej mal vyhrážať podaním trestného oznámenia a pod. Zo skutku I tak, ako je tento vymedzený v disciplinárnom návrhu zároveň vyplýva, že „[...] v dôsledku intenzity útoku vyšla na chodbu štátna zamestnankyňa W.. X. L., čím [pozn. námietkového senátu - disciplinárne obvinený] znevážil postavenie Q.. Z. Č. [...]“.

13. Vzhľadom na parciálne závery uvedené v bodoch 11 a 12 tohto uznesenia bolo potom dôvodné skúmať vzťah sudkyne JUDr. Filovej k obom uvedeným osobám cez právnu perspektívu jej vzťahu k veci, keď tak Q.. Č., ako aj W.. L. sú súčasťou opisu skutkového deja, ktorým mal disciplinárne obvinený naplniť znaky disciplinárneho previnenia.

14. Vo vzťahu k Q.. Č. námietkový senát konštatuje, že osobný vzťah JUDr. Filovej k nej - tak ako bol vymedzený v oznámení sudkyne - má skôr povahu (minulého) pracovného vzťahu a nevykazuje znaky vzťahu kvalifikovanej (relevantnej) blízkosti pre účely jej vylúčenia z konania vo veci sp. zn. 32D/12/2024.

15. Je totiž zrejme, že menované osoby (JUDr. Filová a Q.. Č.) sa poznajú z pracovného prostredia; že Q.. Č. bola do roku 2017 „D.N.“ JUDr. Filovej, ktorá v tom čase pôsobila ako prokurátorka. Ich stretnutia v rámci odbornej platformy (či už na pracovných poradách, príp. na odborných prednáškach a pod.) nie je možné považovať za prvok preukazujúci blízkosť ich vzťahu, a to bez ohľadu na to, že si tykajú. Tykanie si v rámci (dlhodobého) pracovného pôsobenia dvoch osôb na jednej inštitúcii (a to bez ohľadu na ich vzájomné hierarchické postavenie) je možné považovať za bežnú zmenu úrovne profesionálnej komunikácie medzi dotknutými osobami z formálnej do menej formálnej roviny, avšak nemusí to automaticky a bez ďalšieho znamenať všeobecnú medziľudskú blízkosť týchto dvoch osôb (osobitne mimo pracovného prostredia). V zmysle súvisiacej rozhodovacej praxe, priateľským vzťahom je hlboký (až emocionálny) vzťah založený na dôvere, úprimnosti, družnosti, prívetivosti, vzájomnej pomoci, tolerancii, porozumení, ale aj účasti na spoločnom duševnom i duchovnom živote a pod. (k tomu pozri aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - sp. zn. 8Nc/12/2014). V rozhodnutí sp. zn. 33Dzo/2/2024 zo dňa 20. decembra 2024 Najvyšší správny súd odkazom práve na rozhodnutie sp. zn. 8Nc/12/2014 navyše uviedol, že „Vzťah, ktorý stratil na intenzite pred viacerými rokmi, nemôže napĺňať vyššie uvedené vymedzenie. Intenzita priateľského vzťahu sa preukazuje aj v účasti na spoločnom živote vzájomným udržiavaním úzkych kontaktov.“

16. V oznámení sudkyne opísané voľnočasové aktivity s Q.. Č., a to sporadická spoločná účasť na hudobnom, resp. športovom podujatí, je potom v tomto kontexte potrebné považovať za bezvýznamné, a to tak po kvalitatívnej, ako aj kvantitatívnej stránke, a to osobitne v prípade, kedy je zároveň zrejme, že ostatná takáto aktivita sa realizovala pred necelými 3 rokmi (účasť na koncerte v júni 2022). Následné dva telefonáty v priebehu roka 2024 a aj to hovory pracovnej povahy (požiadavka na zastupovanie JUDr. Filovej na advokátskych skúškach Q.. Č.) potvrdzujú, že vzťah uvedených osôb je dlhodobo mimo rámca takej osobnej blízkosti, ktorý by legitímne odôvodňoval potrebu vylúčenia JUDr. Filovej z konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 32D/12/2024 titulom toho, že skutok I, o ktorom sa koná, sa viaže na osobu Q.. Č.. Navyše, keďže JUDr. Filová je od 04. decembra 2017 sudkyňou (S.:/.Q..X..B.-P.-T.-Y.-D.-T.-XXXX/), je nepochybné, že medzi ňou a Q.. Č. došlo - prirodzene - aj k utlmeniu odbornej (pracovnej) spolupráce a osobného kontaktu, ktorý sa v minulosti viazal na ich pôsobenie v rámci tej istej inštitúcie, a to vzhľadom na to, že JUDr. Filová viac ako 7 rokov pôsobí v súdnictve (nie v rámci prokuratúry).

17. V kontexte osobného vzťahu JUDr. Filovej k W.. L. námietkový senát uvádza, že sudkyňa vo svojom oznámení nekonštatovala žiadnu špecifickosť ich vzťahu, resp. vzájomnú blízkosť a takúto blízkosť neindikovala ani poukázaním na akékoľvek spoločné aktivity, ktoré by boli vnímateľné ako prvok preukazujúci blízkosť jej vzťahu k W.. L. (napr. spoločné voľnočasové činnosti, resp. akúkoľvek inú intenzívnu interakciu a pod.) - [k tomu pozri aj vymedzenie pojmu „priateľský vzťah“ vyššie v bode 15]. V podanom oznámení fakticky uviedla to, že W.. L. osobne pozná (v pracovnom kontexte - „z čias, keď [pozn. námietkového senátu: W.. L.] pracovala na Q. P. B.“) a že si tykajú, pričom doplnila, že sa s ňou nestretáva (odkedy je N. X. W. B. T.), a teda ani v súčasnosti (pozn. z disciplinárneho návrhu je zrejme, že W.. L. toho času pôsobí na X. W. B. T.) - [k samotnému tykaniu si dvoch osôb pozri vyššie bod 15]. Takto vymedzený vzťah JUDr. Filovej k W.. L. neumožňuje konštatovať medzi menovanými osobami existenciu takej blízkosti, ktorá by mohla dopadať na spôsobilosť JUDr. Filovej byť členkou disciplinárneho senátu vo veci vedenej na Najvyššom správnom súde pod sp. zn. 32D/12/2024.

18. Napokon je potrebné dodať, že vo vzťahu k Q.. Č., ako aj W.. L. aj sama sudkyňa avizovala, že sa subjektívne necíti byť zaujatá, keď z vyššie uvedených dôvodov ani námietkový senát neidentifikoval také okolnosti, ktoré by odôvodňovali jej vylúčenie z konania v predmetnej veci ani cez prizmu tzv. objektívneho testu nestrannosti, resp. teórie zdania.

19. Pre úplnosť námietkový senát dopĺňa, že jeho pozornosti neušla skutočnosť, že Q.. Č., ako aj W.. L. boli disciplinárnym navrhovateľom navrhnuté ako svedkyne v rámci konania vo veci samej (str. 27 - 28 disciplinárneho návrhu). Odhliadnuc od toho, že samotný návrh na vykonanie dôkazu ešte nezakladá procesný nárok na to, že navrhnutý dôkaz aj bude na ústnom pojednávaní vykonaný, je nesporné, že ak by tomu tak aj bolo, toto žiadnym spôsobom nedopadá na vlastnú blízkosť JUDr. Filovej k uvedeným dvom osobám, resp. na absenciu takejto kvalifikovanej blízkosti medzi nimi. K záverom vysloveným v tomto uznesení vyššie potom námietkový senát navyiac - v tomto kontexte - odkazuje napr. aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva, že predchádzajúce kolegiálne vzťahy sudcu a svedka v rámci iného pracoviska nepredstavujú a priori dôvod pre vylúčenie sudcu z konania a rozhodovania vo veci (k tomu pozri napr. rozhodnutie sp. zn. 3Ndt/3/2014, Najvyšší súd Slovenskej republiky), príp. na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj ako „ESLP“) vo veci Pullar c/a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska - č. 22399/93, podľa ktorého samotná skutočnosť, že sudca osobne pozná svedka, nie je bez ďalšieho dôvodom na jeho vylúčenie z vykonávania úkonov vo veci, keď relevantným je kvalitatívna stránka príslušného vzťahu. I keď v predmetnom rozhodnutí ESLP akceptuje, že princíp nestrannosti je dôležitým prvkom na podporu dôvery, ktorú musia súdy vzbudzovať, zároveň však doplnil, že zo skutočnosti, že sudca má určitú osobnú znalosť jedného zo svedkov, t. j. že ho pozná, nevyhnutne nevyplýva, že bude zaujatý. ESLP tiež formuloval požiadavku, že v každom jednotlivom prípade sa musí posudzovať, či príslušná známosť sudcu a svedka je takej povahy a stupňa, že naznačuje nedostatok nestrannosti zo strany súdu [k tomu pozri bod 38 rozhodnutia ESLP v uvedenej veci]. Ako to však vyplýva z odôvodnenia tohto uznesenia, podľa námietkového senátu vzťah JUDr. Filovej k Q.. Č., ako ani k W.. L. nedosahuje relevantnú medziľudskú intenzitu (pre jej vylúčenie z konania vo veci samej), keď je zároveň nepochybné, že na kvalitu tohto vzťahu žiadnym spôsobom nedopadá to, či sú menované osoby uvedené v disciplinárnom návrhu ako súčasť skutkového deja, príp. či následne budú vystupovať v rámci konania vo veci samej aj v procesnom postavení svedkov k predmetnému skutku.

20. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti rozhodol námietkový senát o podanom oznámení tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia, keď zistil, že neboli splnené zákonné podmienky pre vylúčenie sudkyne JUDr. Filovej z vykonávania úkonov vo veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 32D/12/2024.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.